

Voltaképpen és sürgős sürgöny

Georgi Goszpodinov bolgár írónak, a toll és az empátia lovagjának

Mi drága jó Zsorónk,
hírül vettük, miszerint is szóid, miket mifelénk s mimódunkon bocsátottál s csontoztál ki, széjjelszaladtak volt a Teremtő egész nagyvilágában, mi több, már a magyar pusztán vágatnak. Eme utóbbi esemény igen erőt jólesik szűnknek, mivelhogy műved, a Természetes regény már mióta méhrajzik mindenütt a jurópai s a világtájékokon, mígnem pedig balladáid s bomlásaidat a világarudákban holminemű értetlenséggel s félreértéssel nézték bizony – s mind csak az az üstökvakarás. Mi azonban, a Szépliteraturai Gazeta serény munkásai igen tudjuk, mit nyomnak a latban, s mily igen a helyükön súlyosulnak kövei Lapidáriumodnak, tudjuk, mily édes nemzetünk cseresznyéje – s mit számít, hogy e tavaszon se léssen áprilisi fölkelés, tudjuk, mennyire finom a Gaustin receptje szerént provanszi szószban készített szerelemnyúl, tudjuk, hogyan s mint elegyülnek s kevercsülnek az idők peripatetikáidtól hűhölten.

Ezért hát szánkon tartunk s örülünk szerfölött értesülendvén, hogy te, világ-minotaurusz, magyarhonban leledzel a te balladáiddal s bomlásaiddal. Úgy igen bizony, legyen mindenható az empátia ezen a rab földön – és amiként balladáltad s bomoltad sokat szenvedett honod, azonképp rendjén való, hogy György mester segedelmével, balladálj és bomoldálj más, hasonlóképpen sokat szenvedett országokban ugyanúgy. Úgyhogy, mi jó kenyeresünk, menjél, balladáljad a jó madzsarokat, juttassad eszükbe a sötét megnemtörténeteket, foglald el hajóikat – hadd hallják a te akaratod, mutasd meg nekik, hogyan s mint bomlanak a balladák, e bomlásukban emlékkofferek terhével hogyan s mint indulunk mi magunkból ki, hogyan nézegetjük a fotográfiákat a fennvalóval, s beszélünk más grammatikával.

Egészséged jól teljen, s nehegy elfeledj bennünket! S mindenekeelőtt – nehegy önnefeledjtsd magad, hanem bizony azonmagad inkább továbbgondoljad!

2014. esztendő szeptembriusz havában

A szűnhetetlen Bolgár Újjászületés idején, az ősi Szépliteraturai Gazeta jó csapata, a te hív társaid az írószágban

Szondi György fordítása

Az Európa-szerte legismertebb kortárs bolgár író és költő első magyar nyelvű (verses)könyve a közelmúltban jelent meg a Napkút Kiadónál: címe *Balladák és bomlások*, fordítója Szondi György.. A budapesti premierre érkező szerzőt – olykor „polgárpukkasztó, múltfricskázó” hozzáállását viszonzva – számtalan mókával fogadták a műsorösszeállítók. Goszpodinov a szófiai Literaturen Vesztnik oszloposa is. Az irodalmi hetilap 19. századi távirat stílusában köszöntötte a magyar sikert. A szöveg egy része csak az életmű ismeretében helyezhető teljesen el – néhány feloldás: a kötet fejezetei egyúttal a költő egy-egy verseskönyvének címei: Lapidárium, Egy nemzet cseresznyéje, Levelek Gaustinhoz. A könyv egyik alkotása megihlette a költőt az esten bemutató Vörös Istvánt, aki két viszontverset is szerzett hatására.